

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/376 z dnia 3 marca 2022 r. dotyczącej zmiany decyzji 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) 2022/375 z dnia 3 marca 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽²⁾ w zakresie dotyczącym skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami skarżącego poniesionymi w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Rada nie sprawdziła i nie miała możliwości sprawdzenia, czy decyzja lub decyzje władz ukraińskich, na których oparła się ona dokonując wpisu nazwiska skarżącego do wykazu, zostały wydane z poszanowaniem jego praw podstawowych do obrony i do skutecznej ochrony sądowej wywodzonych z prawa Unii.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że kryteria wpisu zostały spełnione. W szczególności Rada zaakceptowała materiały przedstawione jej przez władze ukraińskie bez należytego ich zbadania lub uwzględnienia wskazanych przez skarżącego nieścisłości. Rada powinna była dokonać dodatkowych weryfikacji i zwrócić się do władz ukraińskich o dodatkowe dowody w świetle przedstawionych przez skarżącego uwag i dowodów odciążających; tym samym ograniczone dochodzenia Rady są niewystarczające. Co za tym idzie, sankcje z 2022 r. nie zostały oparte na dostatecznie rzetelnej podstawie faktycznej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa własności skarżącego wywodzonego art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim środki ograniczające stanowią nieuzasadnione, niepotrzebne i nieproporcjonalne ograniczenie tych praw, jako że i) nic nie pozwala przypuszczać, że środki, jakie skarżący miał sobie nielegalnie przywłaszczyć, zostały wyprowadzone poza Ukrainę; ii) zastosowane ukraińskie środki krajowe są bezsprzecznie adekwatne i wystarczające; iii) środki ograniczające zostały wprowadzone osiem lat temu na podstawie – raz jeszcze – wstępnych dochodzeń, które najprawdopodobniej zostały zarzucone lub utknęły w martwym punkcie, przy czym na jedno z nich Rada nie próbowała się w ogóle powołać w ciągu ostatnich dwóch lat.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 70, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 2022 L 70, s. 4.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2022 r. – Yanukowych / Rada

(Sprawa T-257/22)

(2022/C 257/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorowych Yanukowych (Petersburg, Rosja) (przestawiciel: B. Kennelly, Barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/376 z dnia 3 marca 2022 r. dotyczącej zmiany decyzji 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) 2022/375 z dnia 3 marca 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽²⁾ w zakresie dotyczącym skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami skarżącego poniesionymi w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Rada nie sprawdziła i nie miała możliwości sprawdzenia, czy decyzja lub decyzje władz ukraińskich, na których oparła się ona dokonując wpisu nazwiska skarżącego do wykazu, zostały wydane z poszanowaniem jego praw podstawowych do obrony i do skutecznej ochrony sądowej wywodzonych z prawa Unii.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że kryteria wpisu zostały spełnione. W szczególności Rada zaakceptowała materiały przedstawione jej przez władze ukraińskie bez należytego ich zbadania lub uwzględnienia wskazanych przez skarżącego nieścisłości. Rada powinna była dokonać dodatkowych weryfikacji i zwrócić się do władz ukraińskich o dodatkowe dowody w świetle przedstawionych przez skarżącego uwag i dowodów odciążających; tym samym ograniczone dochodzenia Rady są niewystarczające. Co za tym idzie, sankcje z 2022 r. nie zostały oparte na dostatecznie rzetelnej podstawie faktycznej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa własności skarżącego wywodzonego art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim środki ograniczające stanowią nieuzasadnione, niepotrzebne i nieproporcjonalne ograniczenie tych praw, jako że i) nic nie pozwala przypuszczać, że środki, jakie skarżący miał sobie nielegalnie przywłaszczyć, zostały wyprowadzone poza Ukrainę; ii) zastosowane ukraińskie środki krajowe są bezsprzecznie adekwatne i wystarczające; iii) środki ograniczające zostały wprowadzone osiem lat temu na podstawie wstępnych dochodzeń, które najprawdopodobniej zostały zarzucone lub utknęły w martwym punkcie, przy czym na jedno z nich Rada nie próbowała się w ogóle powołać w ciągu ostatnich dwóch lat.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 70, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 2022 L 70, s. 4.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2022 r. – BSW – management company of „BMC” holding / Rada (Sprawa T-258/22)

(2022/C 257/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AAT Byelorussian Steel Works – management company of „Byelorussian Metallurgical Company” holding (BSW – management company of „BMC” holding) (Żłobin, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci N. Tuominen i L. Engelen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) z 2022/356 z dnia 2 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) 2022/355 z dnia 2 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 765/2006 ⁽²⁾ w całości w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone akty naruszają obowiązek uzasadnienia, prawo do rzetelnego procesu sądowego oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej.